

«بیست و چهار» به تئاتر شهر رسید

نمایش «بیست و چهار» به نویسندگی و کارگردانی علی حیدری و تهیه‌کنندگی مهرداد کائینی در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر به صحنه می‌رود. این اثر نمایشی با اقتباس از نمایشنامه «شب بیست و یکم» نوشته محمود استادمحمد از فردا ۴ تا ۱۵ اسفند ماه جاری هر شب ساعت ۱۹:۳۰ میزبان مخاطبان است و تلاش دارد با نگاهی تازه به این نمایشنامه شاخص محمود استادمحمد، روایت متفاوتی را پیش روی تماشاگران قرار دهد. امیر جواد، رومینا بختیاری، مرتضی یعقوب‌پور، علیرضا بهرامی، محمدعلی سهامی، محمدعلی تقی‌زاده، امیرمحمد ملکی و حسین شکری گروه بازیگران این نمایش را تشکیل می‌دهند. علاقه‌مندان برای تهیه بلیت می‌توانند به سایت تیوال مراجعه کنند.

مهر

کاریکاتور از ابتدا هنری مظلوم بود

غلامعلی لطیفی کاریکاتوربست پیشکسوت با اشاره به سابقه طولانی خود گفت کاریکاتور نه تنها بزرگ‌تر نشده بلکه کوچک‌تر هم شده و دیگر حضور پررنگ گذشته را در مطبوعات ندارد. به گفته او اگر هم امروز در برخی روزنامه‌ها چاپ شود، بسیار محدود و اغلب در صفحات فرعی و به صورت تفریحی است و نمی‌توان آن را کاریکاتور واقعی دانست. وی افزود در گذشته صفحه کاریکاتور از بخش‌های پر مخاطب روزنامه‌ها بود و بسیاری از خوانندگان ابتدا سراغ آن می‌رفتند، اما اکنون هم مخاطبان کاهش یافته‌اند و هم حمایت مدیران مطبوعاتی کم شده است. لطیفی تأکید کرد کاریکاتور از ابتدا نیز هنری مظلوم بوده و بیشتر به چشم سرگرمی دیده شده است.

مهر

گفت‌وگو با علی طربی کارگردان نمایش «خونه قمر خانوم»

هیچ حمایتی نداشتیم، تنها امیدمان مخاطب است

این کارگردان با اشاره به افزایش شدید هزینه‌های تولید تئاتر گفت: هزینه‌ها به شدت بالا رفته است. اگر قبلاً با رقم‌هایی مثل ۵۰ میلیون می‌شد دکور بست، امروز هزینه‌ها چند برابر شده و بسیاری از مخارجی که زمانی با ۱۰۰ هزار تومان انجام می‌شد، حالا به یک میلیون تومان رسیده است. واقعیت این است که همین که هزینه‌هایمان برگردد، باید خدا را شکر کنیم. طربی درباره نبود حمایت‌ها تأکید کرد: هیچ حمایتی از هیچ نهادی نداشتیم و تنها امیدمان به تماشاگر است. واقعاً در این شرایط، نمایش کار کردن هم سخت است و هم پرریسک، اما امیدوارم مردم بیایند، نمایش را ببینند و اگر دوست داشتند، آن را به دیگران هم معرفی کنند. وی در پایان درباره دلیل پرداختن به نمایش ایرانی با وجود تغییر سلیقه مخاطبان گفت: من شخصاً نمایش ایرانی را دوست دارم و معتقدم باید نمایش‌هایی تولید کنیم که تماشاگر عام از دیدنشان لذت ببرد. ما برای سالن خالی کار نمی‌کنیم. تئاتر زمانی معنا دارد که تماشاگر بیاید و با اثر ارتباط برقرار کند و به همین دلیل همچنان این مسیر را ادامه می‌دهیم.

علی طربی کارگردان نمایش «خونه قمر خانوم» که از ۲۹ بهمن در تالار محراب به صحنه رفته است، درباره داستان نمایش گفت: داستان نمایش ما درباره زنی است که در خانه‌ای به نام «خونه قمر خانوم» زندگی می‌کند. در آن سال‌ها این خانه‌ها معمولاً چند واحد در یک حیاط بودند. زنی که همسرش را از دست داده و زن‌های دیگر ساکن خانه، علیه او توطئه می‌چینند. این توضیح، خلاصه‌ای از فضای داستانی و نمایشی اثر است.

وی درباره فضای اجرایی و زمان وقوع نمایش توضیح داد: فضای کلی نمایش ایرانی است و اتفاقات آن در دهه ۴۰ و ۵۰ می‌گذرد. زبان و حال‌وهوای نمایش هم متناسب با همان دوره طراحی شده است، اما نمی‌توان آن را به‌طور کامل در دسته نمایش‌های آیینی سنتی قرار داد.

طربی با توجه به تجربه مخاطبان در سال‌های اخیر و ایجاد نوعی فاصله با نمایش‌های ایرانی، درباره تمهیدی که برای ایجاد ارتباط دوباره با تماشاگر اندیشیده است، بیان کرد: من در چند سال اخیر همیشه سعی کرده‌ام کارهایم به‌روز باشد. در آثار قبلی‌ام مثل «خاتون پرده‌نشین» تلاش کردم سیاه‌بازی را به‌نوعی امروزی کنم. به‌رحال با توجه به سن و سالم، معتقدم امروز دیگر نمی‌شود نمایش‌های کاملاً قدیمی را بدون تغییر اجرا کرد و باید آنها را به زبان امروز نزدیک کرد.

وی ادامه داد: در این نمایش از موسیقی‌هایی استفاده کرده‌ایم که تلفیقی از موسیقی قدیمی و ریتم‌ها و سلیقه موسیقی نسل‌های دهه ۷۰، ۸۰ و ۹۰ است. هدفم این بود که مخاطب، چه تماشاگر مسن‌تر و چه جوان‌تر، با موسیقی ارتباط برقرار کند و احساس نکند با فضایی کاملاً کهنه و دور از سلیقه‌اش مواجه است.

این کارگردان با اشاره به تغییر دیالوگ‌ها در نمایش گفت: دیالوگ‌ها را هم امروزی‌تر کرده‌ام. اتفاقاتی که امروز در جامعه می‌افتد، نوع صحبت کردن، رفتارها و حتی کمدی نمایش، همگی سعی شده به کمدی روز نزدیک باشند، نه کمدی‌هایی که دیگر برای مخاطب امروز جذابیت چندانی ندارند.

طربی درباره انتخاب محل اجرا و ریسک تولید اثر توضیح داد: خیلی‌ها به من گفتند که در این شرایط، انتخاب تالار محراب ریسک بزرگی است. اما از نظر قاب صحنه و دکور، نمایش من بیشتر به این سالن می‌خورد. در ابتدا گزینه‌های دیگری مثل تماشاخانه سنگلج هم مطرح بود که در نهایت به نتیجه نرسید و به این جمع بندی رسیدیم که تالار محراب انتخاب مناسبی برای این نمایش است.

مهر

نیلوسه: تهره کنگه و کارگردان. سیدجلال اشکذری

رخ نیلو

سجادبایایی
نیلوفر کوخانی
ساقی حاجی‌پور
روح‌الله زمانی
نگار نیکدل
با حضور
روشنک گرامی
و سام درخشانی

NILO'S VISAGE
ساقی حاجی‌پور و سجادبایایی